

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Vee dig, Edoms trygge Egn,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Vee dig, Edoms trygge Egn," i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 103.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid74503/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Gode GUD! i Dødens Slud
Ak, ak hvor saae det ud.
Ja Verdens Viisdom den sank med Stank,
Dens Raad med Graad,
Dens Fryd med Uglens fæle Lyd.

2.

JESU! und en salig Stund.
Ja Sandheds Mund!
Jeg har saa klar
Derfor i Ordet Grund.
Men, at jeg maae kun bygge fast derpaa!
Naadens Pagt, i Ordet smagt,
Foragter Dødens Magt.
Ja vist gjør, JESU, din Død min sød,
Din Lejr min Sejr,
Din Striid min Krands, til ævig Tiid.

73

Nr. 340. - LVII.

1.

Vee dig, Edoms trygge Egn,
For den store Dom og Plage,
Som saa mange svare Tegn
Truer med i dine Dage.

1, 6: *Dødens Slud*] tyding af regnskyllet i lignelsen. — 1, 9: *Raad*] plan. — 2, 1: *en salig Stund*] om dødsstunden. — 2, 2: *Sandheds Mund*] Jesus; han kaldes sådan, fordi der lige efter Eliver tale om *Ordet*. — 2, 3-5: vel modsætning til at bygge sit hus på sand, Mt. 7, 24-25. — 2, 7-8: *Jeg har i ordet så klar* (sikker) en grundvold derfor o: for at kunne få den salige dødsstund, l. l. — 2, 5: *derpaa*] på ordets grundvold. — 2, 8: jfr. nr. 333, 3, 4-6. — 2, 9: *Lejr*] vel = krig eller måske = leje (jfr. nr. 54, 3, 10; 216, 4, 2), ou Jesu grav. — 2, 10: *Krands*] sejrskrans. Nr. 340 — LVII. Original. Dette og det følgende digt bærer sammen. Ikke blot er de beslægtede ved at have samme versmåle og ved, at begge hentyder til begivenheder, som varsler om verdens ende (*mange svare Tegn*, der truer med dommen, nr. 340, 1, 2-4; *mange selsom Ting*, hvortil selv Naturen synes knøge, nr. 341, 1, 3-4; *jorden ryster*, nr. 341, 2, 1); men de svarer — åbenbart med hensigt — til hinanden som modsætninger: det første, rettet mod *Edom*, ser »tegningens søm domstrused; det andet, henvendt til *Zion*, ser dem som gædeshed om brødgommens nære komme. Nuværebegivenhederne, særlig det, at jorden ryster, har sikkert som baggrund Lissabons undergang ved jordskælvet den 1. november 1755 (Hans Brix) og vel tillige jordskælvet den 22. december 1759. Om nr. 340-343 som en særlig Lissabongruppe se indledningen s. 15; 19. — 1, 1: *Edom*] det fra Esau stammende folk syd for det døde hav, Israels hadefulde fjende, genstand for profeternes domsforkyndelse, Sl. 137, 7; Es. 63, 1-6; Jer. 49, 7-22; Ez. 25, 12-14; Am. 1, 11-12; her betegnelse for den ugudelige verden; *trygge*] jfr. nr. 19, 1, 7.

Vee din Hore-Stjerne, naar
Syvende Basune gæer.

2.

Reent at tabe Viid og Sands
Om sit Lives Maal og Ende;
Frek, og som i Hore-Dands,
Hen ad Ævigheden rende,
Er blant alle Ting vi seer
Fæl, som Døden selv, ja mecr.

3.

Efterdi du ikke kan,
Just fordi du ej vil, vide,
Hvad imod en ævig Brand
Er endnu for Raad i Tide;
Und dog dem, som seer din Nød,
At beklage dig, som død.

Nr. 341. - LVIII.

74

1.

See dig Zion! vidt omkring,
Da i disse dine Dage
Af saa mange seism Ting
Selv Naturen synes knage,
Om du kunde nu maaskee
Faae din Brudgom snart at see.

2.

Jorden ryster. Det er Tiid,
Zion! op at see din Glæde,

1, 5: *Hore-Stjerne*] en hores pænde, fræk, usiglig mine. — 1, 6: *syvende Basune*] den sidste af de basuner, som indvarsler dommen, Joh. Ab. 11, 15; *gæer*] lyder. — 2, 2: *om sit Lives Maal og Ende*] om, hvad der er livets formål, og hvordan det vil ende. — 2, 4: *hen ad*] hen mod. — 2, 6: *fæl*] fæl. — 3, 1-2: Den manglende evne skyldes den manglende vilje. — 3, 3-4: *hvad for et råd* det endnu er tid at følge, så du kan reddes fra helvede (en ægyl *Brand*). — 3, 3-6: Harme over vantroen er hyppig hos Brorson, og heller ikke sorgen er sjælden, usædvanlig er det imod den sarkasme, som her udtaler sig.
Nr. 341 — LVIII. Original. Se under nr. 340. — 1, 1: *Zion*] menigheden. — 1, 3-4: Mt. 24, 7, 29; Joh. Ab. 6, 12 i jg.: rystelser i naturen som forvarsler for Jesu genkomst.